

GAYBIN BİLGİSİ YALNIZ ALLAH'A AİTTİR*

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Gaybın anahtarları yalnızca O’nun katındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin. Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah’ın bilgisi dâhilinde, Levh-i Mahfuz’da) olmasın.”¹

Gayb, akıl ve duyular yoluyla hakkında bilgi edinilemeyen varlık alanı demektir. Yüce Kitabımızda 60 yerde geçen bu kelime, Allah’a nispet edilen yerlerde sadece Allah tarafından bilinebilen mutlak gaybı ifade eder. Bununla birlikte Kur’an-ı Kerim’de Rabbimizin bazı kullarını gayb konusunda bilgilendirdiği de haber verilmektedir. Mesela; Hz. İbrahim’e göklerin ve yerin melekûtu gösterilmiş², Hz. Yusuf’a da rüyaları yorumlama ilmi ve kavminin yiyeceği yemekleri önceden bilme yeteneği verilmiştir.³ Buna göre gaybı, sadece Allah’ın bildiği mutlak gayb; O’nun bildirdikleri tarafından bilinebilen izâfî (göreceli) gayb şeklinde ikiye ayırmak mümkündür. Kıyametin ne zaman kopacağı mutlak gayba örnektir, bunu Allah’tan başkası, doğal yoldan veya bir araç vasıtasıyla da olsa hiçbir şekilde bilemez. Yağmurun ne zaman yağacağı, rahimde çocuğun varlığı ve cinsiyeti ise göreceli gayba örnektir; bu bilgiler tabii araçlara göre gayb bilgisidir, meteorolojik ve tıbbî araçlara göre insanların elde edebileceği bilgilerdir. Bu çeşit gaybı (göreceli gaybı), araçlar vasıtasıyla bilmek mümkündür; ancak bunu bilmekle insanlar gaybı bilmiş olmazlar; çünkü araç icat edilince onunla ilgili bilgi “gayb bilgisi” olmaktan çıkmış olur.

Sevgili Peygamberimiz de Allah’ın kendisine öğrettiklerinin dışında gayb hakkında bilgiye sahip değildi.⁴

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا قَى أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Size ben, ‘Allah’ın hazineleri yanımdadır’, demiyorum; gaybı da bilmem. ‘Ben bir meleğim’ de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, ‘Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez’ de diyemem. Allah onların içlerindeki daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum.”⁵

Ayet-i kerimede, müşriklerin, bir kimsenin peygamber olabilmesi için zengin olması, gaybı bilmesi, melek olması vb. özelliklere sahip olması gerektiği yönündeki yanlış anlayışına işaret edilmektedir. Kur’an, bu anlayışın Nuh (a.s)’un ve diğer birçok peygamberin kavimlerinde aynı şekilde mevcut olduğunu bildirmiştir.

¹ En’âm, 6/59

² En’âm, 6/75

³ Yûsuf, 12/21,37

⁴ Müslim, “İmân”, 287; Tirmizî, “Tefsir”, 7

⁵ Hûd, 11/31

Peygamberimiz döneminde de müşriklerin peygamberler hakkındaki tasavvurlarının bundan farklı olmadığını görmekteyiz. Müşrikler, Peygamber Efendimizde de benzer özellikleri aramışlar, onun melek olması ve gaybı bilmesi gerektiğini söylemişlerdi.

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ لَكُمْ لَا يُنظَرُونَ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ

“Bir de dediler ki: "Ona (açıktan göreceğimiz) bir melek indirilse ya!" Eğer (öyle) bir melek indirseydik artık iş bitirilmiş olurdu, sonra da kendilerine göz açtırılmazdı. (Hemen helak edilirdi). Eğer onu (Peygamberi) bir melek kılsaydık yine onu bir adam (suretinde) yapardık ve onları yine içinde buldukları karmaşaya düşürmüş olurduk.”⁶

Ancak yüce Rabbimiz; işte bu ayetiyle peygamber de olsa bir insanın gaybı bilmesinin söz konusu olmadığını belirtmektedir.

Lokman sûresi 34. ayet-i kerimede, Allah’ın ilminin ve kudretinin kusursuzluğunu özetleyen ve ilâhî bilgi ile insan bilgisi arasındaki büyük farkı gösteren ifadeler yer almaktadır:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَادَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

“Kıyamet saati hakkındaki bilgi yalnız Allah’ın katındadır; O, yağmuru yağdırmakta; rahimlerdekini bilmektedir. Hiç kimse yarın ne elde edeceğini bilemez; hiç kimse nerede öleceğini bilemez; ama Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.”⁷

Klasik tefsir kitaplarımızda bu âyete dayanılarak, kıyametin ne zaman kopacağını, yağmurun ne zaman yağacağını, rahimlerdeki bebeğin cinsiyetinin ve ten renginin ne olduğunu, insanın ileride neler elde edeceğini, gelecekte ne gibi durumlarla karşılaşacağını ve ne zaman nerede öleceğini Allah’tan başkasının bilemeyeceği ileri sürülmüş, dolayısıyla bunlara “muğayyebât-ı hamse (beş bilinmeyen)” denilmiştir.

Hâlbuki âyette kıyametin ne zaman kopacağı bilgisinin sadece Allah’a ait olduğu, kezâ hiç kimsenin yarın ne elde edeceğini ve nerede öleceğini bilemeyeceği, dolayısıyla bu bilgilerin de sadece Allah’a ait olduğu belirtilmekte; fakat yağmurun yağma zamanı ve rahimdeki bebek hakkında “Bunları da yalnız Allah bilir” gibi bir sınırlama bulunmamakta; sadece yağmuru Allah’ın yağdırdığı, dolayısıyla zamanını da bildiği; kezâ O’nun rahimlerdekini de bildiği ifade edilmektedir. Bu da -eski tefsircilerin iddiasının aksine- belirtilen iki konuda insanların önceden bilgi sahibi olabileceklerini gösterir. Nitekim çağımızda bilim, bu noktaya gelmiştir. Ancak, kuşku yok ki bu, insanın belirtilen konularda veya benzerlerinde önceden bildiklerinin mutlaka aynıyla gerçekleşeceği anlamına gelmez; zira olmuş ve olacak tabiat olaylarını bütün yönleriyle eksiksiz bilen yüce Allah, insanların bilgilerini ve tahminlerini alt üst eden yeni durumlar yaratabilir ve böylece insanların olmasını bekledikleri olaylar gerçekleşmeyebilir.

Bu konuda özellikle dikkat etmemiz gereken husus şudur ki, Kur’an mutlak gaybın bilinmesinin sadece Allah’a ait olduğunu bildirerek, bu niteliğin diğer yaratıklardan birine tahsis edilmesini

⁶ En’âm, 6/8-9

⁷ Lokman 31/34

tevhid inancına aykırı bulmuş ve gayb kapılarını zorlama anlamına gelen fal, kehanet vb. yollara başvurmayı şiddetle yasaklamıştır.

Günümüzde bazı kimselerin gaybla ilgili bilgiler verdiğini iddia ederek yaptığı yanlış yönlendirmelere itibar etmemeliyiz. Zira dinimiz, fala bakmayı ve gayb hakkında söz söylemeyi, tevhid inancına uymadığı için yasaklamıştır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de fal vb. şeytanın işi pislikler olarak değerlendirilmiştir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.”⁸

Sevgili Peygamberimiz de gayptan haber verdiğini iddia edene inanan kimsenin kırk gün namazının kabul olunmayacağını, ayrıca vahyi ve kitabı inkâr etmiş olacağını ve bu gibi kimselere gidip gayba dair bilgiler soranların, Muhammed (s.a.s)'e indirilenleri yalanlamış sayılacaklarını açıkça belirtmiş ve onlara gitmeyi yasaklamıştır

مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

“ Kim bir kâhine gider ve onun sözlerini tasdik ederse Muhammed'e indirileni inkâr etmiş olur.”⁹

Dinimize göre insan, geleceği bilemez, gelecekte haber veremez; ancak bilimsel veriler ve olaylardan hareketle gelecek hakkında tahmin yürütebilir ve bu veriler ışığında tedbir alabilir. Bizler Müslümanlar olarak medyumlara, falcılara ve kâhinlere itibar etmemeliyiz. Dinimiz, yüce Allah'ın bizlere verdiği akıl ve irademizi kullanmayı öğütleyerek olayları sebep sonuç ilişkisine göre değerlendirmemizi en doğru davranış şekli olarak öğütlemiştir.

* Sabri AKPOLAT

* Dr. Seyid Ali TOPAL

⁸ Maide, 5/90

⁹ Müslim, “Mesâcid”, 33, “Selâm”, 125; Ebû Dâvûd, “Salât”, 167